

ความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปช.) จังหวัดสมุทรปราการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
A Study of Self Development of the Teacher in Anuban Khehabangplee School

ซอนต้า จันทราบุตระ
Sonda Chantarabuttra
สถาบันรัชต์ภาคย์
Rajapark Institute

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปช.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา และระดับช่วงชั้นที่สอน โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปช.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 70 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยประชากร(μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปช.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความต้องการพัฒนาของครูอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยความต้องการพัฒนาด้านการวัดและประเมินผล เป็นลำดับที่ 1 ด้านการครองตนของครู ลำดับที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับที่ 3 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ลำดับที่ 4 และด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ลำดับที่ 5 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปช.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ที่มีวุฒิการศึกษา และระดับช่วงชั้นที่สอน ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การพัฒนา, โรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี, จังหวัดสมุทรปราการ

Abstract

The Objectives of this research article were to study and compare the level of self development of the teacher in Anuban Khehabangplee School, Samut Prakan Province, Samut Prakan Primary Education Area Office District 2. Classified by educational background and level of teaching level. The population used in the study was a teacher who served in Anuban Khehabangplee School, Samut Prakan Province, Samut Prakan Primary Education Area Office District 2 total 70 people. Using the total population for the study. The tools used for data collection are questionnaires, checklists, and rating scales developed by the researcher. The statistics used for the analysis were percentage, population mean, standard deviation and hypothesis using t-test.

The research results were found that

1. Self development of the teacher in Anuban Khehabangplee School, Samut Prakan Province, Samut Prakan Primary Education Area Office District 2, overall, was at a high level. When considering each aspect, it was found that the teachers' development needs were at a high level in all 5 aspects, with the need to develop measurement and evaluation as the first, the teachers' self-esteem, No. 2, the teaching and learning management which focused on the learners, no. 3, the research in the class no. 4, and the use of media and technology no. 5, respectively.

2. The results of the comparison of the level of Self development of the teacher in Anuban Khehabangplee School, Samut Prakan Province, Samut Prakan Primary Education Area Office District 2, with educational background and the level of the teaching level is no different, statistically significant

Keywords: development, Anuban Khehabangplee School, Samut Prakan Province.

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทุกประเทศ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวถึงการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว ครูจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่ง ในกระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ย่อมต้องอาศัยครูที่มีความรู้ความสามารถ อันจะ เกื้อกูลให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (โสมสวัสดิ์ บาลลา, 2545: บทนำ) ครูต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความสามารถสูงในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็ม ศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาชาติ พ.ศ. 2542 (สมหวัง พิธิยา

นุวัฒน์, 2543) ฉะนั้นครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นครูมืออาชีพที่รอบรู้ทั้งเนื้อหาวิชาการ และวิธีการจัดการเรียนที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ครูที่มีคุณภาพ เป็นครูที่รักในวิชาชีพและพร้อมที่จะเรียนรู้พัฒนาตนเอง และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้กับโลกภายนอก และสามารถปรับตัวให้ทันกับเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันได้ การปฏิรูปการศึกษาไม่มีวันสำเร็จ ถ้าไม่ได้ปฏิรูปครู ดังนั้นในการปฏิรูปการศึกษากำหนดให้มีการปฏิรูปครูทั้งระบบทั้งกระบวนการ สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา (2542: 19) กล่าวถึงการปฏิรูปการศึกษา ครูถือเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การพัฒนาการศึกษาของชาติสัมฤทธิ์ผล เป็นอาชีพที่มีการสอนที่ส่งผลถึงกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาเด็ก ดังนั้นครูจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน และมีบทบาทสำคัญต่อการปฏิรูป ดังที่ (จักพรรดิ วัฒนา, 2544: 3) ได้กล่าวไว้ว่าหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาที่แท้จริงคือการปฏิรูปการจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งได้กำหนดไว้ในการปฏิรูปแนวทางจัดการศึกษา และเป็นบทบาทสำคัญของครูที่จะต้องเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามแนวปฏิรูปการจัดการศึกษาของประเทศจึงจะปฏิรูปได้ ครูจึงเป็นบุคลากรหลักในการปฏิรูปการศึกษา เนื่องจากแนวทางการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ล้วนเป็นหลักวิชาครูผู้ประกอบวิชาชีพครูหรือครูมืออาชีพ ได้ศึกษา และฝึกอบรมแล้วทั้งสิ้น ถ้าครูได้เริ่มต้นจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเสียแต่บัดนี้ จะเป็นการเรียกความเป็นครูมืออาชีพกลับมา มาตรฐานและคุณภาพในการประกอบวิชาชีพครูก็จะสูงขึ้นเป็นที่ยอมรับนับถือและไว้วางใจแก่สาธารณชน

โดยแนวทางในการพัฒนาครูตามแนวปฏิรูปการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 22) ได้กำหนดไว้ว่าให้สร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบของครู ผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรทาง การศึกษา ให้มุ่งมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ในการประเมินความก้าวหน้าของครู ให้มุ่งเน้นที่การวัดประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะการเรียนรู้ของผู้เรียน และให้ครูทุกคนได้เพิ่มพูนความรู้ และทักษะในรูปแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่องทั่วถึงทันต่อการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนให้ครูได้ทวียัย เพื่อพัฒนาการเรียน การสอนควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี โดยทุก 2 ปี ต้องผ่านการอบรมอย่างน้อย 1 ครั้ง ทั้งการอบรมของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานต้นสังกัด และการอบรมของสถาบันอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่มีวุฒิบัตรรองรับตลอดจน การอบรมทางไกล การเข้าอบรมสัมมนา และการพัฒนาตนเองในรูปแบบต่างๆ ให้ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของผลการปฏิบัติงานของครูด้วย ให้ครูเลือกแผนการจัดการเรียนรู้ หรือพัฒนาให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสร้างและพัฒนาความรู้ได้ตลอดชีวิตอย่างแท้จริง ซึ่ง (ดิเรกพรสีมา, 2542: 14 -16) ได้เสนอว่าการพัฒนาสำคัญที่ การกำหนดทิศทางการดำเนินงานในระดับต่างๆ ให้มีความสำคัญ ในการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนากำลังคนของชาติ ทั้งด้านการพัฒนาระบบและกลไกในการเลือกสรร การพัฒนากระบวนการ สร้างจิตสำนึกให้มีความรับผิดชอบการส่งเสริมกำลังใจและความมั่นคงในการประกอบวิชาชีพครู ส่งเสริมให้ครูมีบทบาทเป็นผู้นำทางความคิด ประสานร่วมมือในการพัฒนาชุมชน ให้ครูเพิ่มพูนความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่องทั่วถึงและทันเหตุการณ์ มีระบบกำกับ ดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพครู ด้วยเหตุนี้เองการพัฒนาครูจึงเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ที่หน่วยงานที่ทุกคนต้องตระหนักสถานศึกษาจะก้าวหน้าและมีคุณภาพเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถของครูบุคลากรในหน่วยงาน และความสามารถของครูจะเกิดขึ้น คงอยู่ในตัวบุคคลได้นั้นขึ้นอยู่กับการพัฒนาบุคคลที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ครู

และบุคลากรในโรงเรียนจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้า และจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ประกอบกับสภาพสังคม และเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมทั้งด้านหลักสูตรกระบวนการบริหารจัดการ และกระบวนการเรียนการสอนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สนองต่อกระแส การเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับที่สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ หลักสูตรต้องปรับให้มีสาระความรู้ในวิชาพื้นฐาน และทักษะวิชาชีพ เนื้อหาสาระ ความรู้ที่ทันสมัยและเป็นสากล กระบวนการบริหารจัดการในระบบคุณภาพ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนสามารถสนองความต้องการ ความถนัดและความสามารถของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีวิจรรย์ญาณ สามารถนำความคิดสร้างสรรค์ไปปรับใช้ในการแก้ปัญหา กล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง มีการยอมรับความคิดของผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นคนเก่ง ดี มีความสุข ครูในโรงเรียนยังต้องมีความรู้ในวิชาสมัยใหม่ รวมทั้งต้องมีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในการที่จะใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเหล่านั้นเป็นอย่างดี เพื่อจะได้แนะนำ อบรม สั่งสอน ให้นักเรียนเกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เต็มที่ และให้นักเรียนมีคุณภาพ วิธีการอย่างหนึ่งที่ จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทักษะ ทักษะคติดของบุคลากร ก็คือ การพัฒนาบุคลากรนั่นเอง ดังสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (สรุปพล ด้วยตั้งใจ และคณะ ม.ป.ป.: 75) ได้ระบุถึงนโยบายด้านการศึกษาในการพัฒนาครู และบุคลากร ทางการศึกษาไว้ว่า เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ รู้จักใช้เทคโนโลยี สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยให้หลักสูตรการพัฒนาหลายรูปแบบ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาในอนาคต ถ้าครูและบุคลากรขาดการพัฒนา ขาดการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทั้งด้านวิชาการ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ก็จะทำให้ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนลดลง คุณภาพการศึกษาก็จะไม่ได้ผลตามกำหนด ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชวาท วันที่ 22 ตุลาคม 2543 ตอนหนึ่งว่า “หน้าที่ครูมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นหน้าที่ปลูกฝังความรู้ความคิดและจิตใจของเยาวชน ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมากในการสร้างสรรค์ บันดาลอนาคตของชาติ บ้านเมือง”

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษาในหมวดนี้ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นการที่ครูจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพได้นั้น ครูควรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้มีความสามารถ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ผลรวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคมเป็นต้นมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างตระหนักถึงความสำคัญความสำคัญของกฎหมายการศึกษาและตื่นตัวในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมตัวการไปสู่แนวทางปฏิรูปการศึกษา ในการเตรียมตัวดังกล่าว การเตรียมบุคลากรเป็น ส่วนสำคัญยิ่ง โรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สมุทรปราการ เขต 2 ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่บริหารจัดการศึกษาโดยตรง จึงต้องมีแผนพัฒนาครูในโรงเรียน เพื่อเตรียมการให้พร้อมตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาและตามที่กฎหมายกำหนด

ดังนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาว่าครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพให้ได้มาตรฐานเป็นครูที่มีคุณภาพ และมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งจะมีผลให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี(๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา และระดับช่วงชั้นที่สอน

การทบทวนวรรณกรรม

โรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต2 เดิมเป็นสถานศึกษาของโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 ตั้งอยู่ในที่ดินของการเคหะแห่งชาติ หมู่ที่ 1 ตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มีเนื้อที่ประมาณ 8 ไร่เศษ การเคหะแห่งชาติได้มอบอาคารเรียนให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2530 มูลค่าในการก่อสร้างประมาณ 12 ล้านบาท เป็นอาคารแบบโรงเรียนมัธยมวัดราชโอรส ตัวอาคารเป็นตึก 4 ชั้น จำนวน 25 ห้องเรียน มีห้องสมุดกว้าง 4 ห้องเรียน

ในระยะเวลาต่อมา สำนักงานการศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ เขต2 ได้เห็นความสำคัญของอาคารเรียนดังกล่าวที่จะพัฒนาเป็นให้เป็นสถานศึกษาของกุลบุตร กุลธิดาที่อยู่ใกล้เคียง ได้มีโรงเรียนที่มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร อาคารสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ทันสมัย จึงได้แยกจากโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 มาตั้งเป็นโรงเรียนใหม่ใช้ชื่อว่า "โรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี(๑๐ปี สปข.)" เพื่อเป็นเกียรติกับการเคหะแห่งชาติ และเพื่อเป็นอนุสรณ์ในการก่อสร้างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ครบ 100 ปี ได้เปิดทำการอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2534 ปัจจุบันเปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 39 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 1509 คน มีครู 83 คนและอัตราจ้าง 17 คน โรงเรียนมีหน้าที่จัดการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตแก่ผู้เรียน ตามนโยบายของโรงเรียน (แผนปฏิบัติการ ปีการศึกษา 2559) ระบุว่าถึงวิสัยทัศน์ของโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต2 ภายในปีการศึกษา 2559 ว่าโรงเรียนจะเป็นโรงเรียนที่บริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานทั้งด้านโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการ มีการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาครูและกิจกรรมเสริมหลักสูตร การ

พัฒนาระบบการนิเทศการเรียนการสอนและการติดตามผล การจัดการเรื่องนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารทรัพยากร ประกันคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการปรับระบบโครงสร้าง การจัดการศึกษาใหม่ โดยมีการกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษา สถานศึกษาจึงเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สามารถดำเนินการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความรู้มีอาชีพที่จะทำให้เกิดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาทั้งใน ด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะและการปฏิบัติงาน

ครูถือว่าเป็นปัจจัยในการบริหารที่สำคัญที่สุด การปฏิรูปการศึกษาจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ย่อมขึ้นกับความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู การพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ส่งผลให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและกระตือรือร้นพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น สาเหตุที่ต้องมีการพัฒนาครู คือ ความรู้ทักษะประสบการณ์ของคนเราล้าสมัยได้ยิ่งสมัยปัจจุบันที่วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ความรู้ต่างๆ เกิดขึ้นใหม่อย่างรวดเร็ว อยู่เสมอ ส่งผลให้คนใช้ความรู้และทักษะล้าสมัยได้ง่าย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545,177) การพัฒนาครูจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้ครูเกิดความตระหนักในการสอน มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ครูยุคปฏิรูปต้องเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ให้มากที่สุด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2540:6) ได้กล่าวถึง บทบาทของครูผู้สอนที่ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ว่า เป็นผู้จัดการให้เกิดการเรียนรู้เตรียมกิจกรรมและคำถามกระตุ้นให้นักเรียนพูดและทำกิจกรรม คิดและแสดงออกเพื่อแก้ปัญหา สร้างสรรค์ เรียนแบบมีส่วนร่วม การวัดผลหลายด้าน ผลงานขั้นสุดท้าย กระบวนการคิด การทำงาน และความรับผิดชอบ

พระธรรมปิฎก (2541:53) กล่าวถึงบทบาทครู โดยเฉพาะครูผู้สอน ได้กล่าวไว้ว่า ต้องเป็นกัลยาณมิตร สร้างความสนิทสนมเป็นเอง มีความประพฤติสมควรแก่ฐานะเป็นที่พึงได้ เป็นผู้ฝึกฝนปรับปรุงตนอยู่เสมอ รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ แนะนำตักเตือนเป็นที่ปรึกษาที่ดี

หน่วยศึกษานิเทศก์ กระทรวงศึกษาธิการ (2542:12) กล่าวถึงบทบาทครูในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูจะต้องเตรียมตนเองสำหรับบทบาทผู้ให้บริการความรู้ ให้คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษา ความรู้ที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน รวมทั้งแห่งความรู้ที่จะแนะนำให้แก่ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าได้ ครูจึงต้องเตรียมการอ่าน ค้นคว้า ทดลอง ปฏิบัติเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน เตรียมแหล่งข้อมูล ทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียน ใบความรู้ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบกิจกรรมในห้องเรียน หรือแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่ผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาได้ทั้งในและนอกโรงเรียน เตรียมแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เตรียมวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด โดยครูต้องวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ได้สาระสำคัญ และเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่ได้ตั้งไว้โดยครูต้องเตรียมทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของแต่ละคน เตรียมสื่อ วัสดุและเตรียมการวัดประเมินผลให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และวัดให้ครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลที่เกิดขึ้น

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542:22) กล่าวถึงบทบาทครูว่า ขณะที่ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม บทบาทของครูที่ควรปฏิบัติ คือเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา เมื่อผู้เรียนต้องการเป็นการสนับสนุนและเสริมแรงให้ผู้เรียนสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ร่วมทำกิจกรรมในกลุ่มผู้เรียนทั้งแสดงความคิดเห็นและเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้เรียน ติดตามตรวจสอบผลการทำงานของผู้เรียน เพื่อให้ถูกต้องและมีความชัดเจนก่อนที่จะให้ผู้เรียนได้สรุปข้อความที่ได้จากการเรียนรู้ และเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นมิตร ให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543:36-38) กล่าวว่า ครูให้ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนและคำนึงถึงความแตกต่างกันของผู้เรียน เอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แสดงความเมตตาต่อผู้เรียนอย่างทั่วถึง ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ และแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์ จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ให้คิดเป็นและทำเป็นรวมทั้งรักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกต ส่งเสริมส่วนดี ค่านิยมและคุณลักษณะ ปรับปรุงส่วนด้อยของผู้เรียน ผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ และสอดแทรกคุณธรรมอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา จัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม ที่ปลูกเร้าสนใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวมทั้งการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการต่างๆ ประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคล ในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ รวมทั้งในเรื่องความรู้และทักษะเตรียมเนื้อหาสาระและให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในเรื่องต่าง ๆ ความสัมพันธ์กับสังคมรอบตัวได้แก่ครอบครัว ชุมชนชาติไทยและสังคมโลก วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การจัดการบำรุงรักษาและ ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย กีฬา คณิตศาสตร์ ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทย การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข นอกจากนี้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีการที่หลากหลาย อาทิ การทดสอบ การประเมินการพัฒนาและความประพฤติของผู้เรียนและการสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นนี้ผู้วิจัยขอสรุปว่าบทบาทของครูผู้สอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ครูควรจะได้รับพัฒนาให้ครูเป็นนักออกแบบ ผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เป็นผู้ให้ความรู้ เป็นกัลยาณมิตร ต้องเตรียมความพร้อมในทุกด้าน ตั้งแต่สำรวจความต้องการ เตรียมการสอน ดำเนินการสอน การประเมินผลและสรุป

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 70 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยอาศัยแนวความคิดจาก ตำรา เอกสาร รายงาน ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ เกี่ยวข้องกับ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน วุฒิกการศึกษา ระดับช่วงชั้นที่สอน จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ ปี สปช.) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยบันทึกเสนอสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันรัชต์ภาคย์ เพื่อขอความร่วมมือจากครูในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำหนังสือจากสถาบันรัชต์ภาคย์ ถึงผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปช.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต2 เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือใน การตอบแบบสอบถามจากครูผู้สอน และเก็บรวบรวมแบบสอบถามภายใน 2 สัปดาห์ ด้วยตนเอง

3. นำแบบทดสอบที่เก็บกลับมาได้ นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ที่ได้รับ จำนวน 70 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 70 ชุด และดำเนินการวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS /SS (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปช.) จังหวัดสมุทรปราการ ในด้านต่างๆ 5 ด้านโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ)และคำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาของครูจำแนกตามวุฒิกการศึกษา และระดับช่วงชั้นที่สอน โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ)และคำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัย

ระดับความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปช.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งความต้องการพัฒนาออกเป็น 5 ด้าน พบว่า ความต้องการพัฒนาของครูอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน โดยความต้องการพัฒนาด้านการวัด

และประเมินผล อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือ ความต้องการพัฒนาด้านการครองตนของครู ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า วุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ระดับช่วงชั้นที่สอนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความต้องการพัฒนาของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูโรงเรียนเคหะบางพลี (10 ปีสปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยมีรายละเอียดของผลการศึกษาในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การวิเคราะห์หลักสูตรและเป้าหมายการจัดการศึกษา นอกจากนี้ยังต้องการให้มีการจัดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน รวมทั้ง การจัดเนื้อหาสาระสอดคล้องกับมาตรฐานและผลการเรียนรู้ การกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และการจัดหลักสูตรที่มีความหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ตามลำดับ

2. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความต้องการวางแผนในการสำรวจปัญหาของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยและต้องการนำเครื่องมือไปพัฒนาผู้เรียน ต้องการนำเสนอวัตกรรมการมาประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ยังต้องการจัดลำดับความต้องการของปัญหา ต้องการกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา และต้องการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแสดงออกและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ตามลำดับ

3. ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความต้องการประเมินพร้อมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน นอกจากนี้ยังต้องการประเมินทั้งกระบวนการและผลสำเร็จของงานผสมผสานกัน รวมทั้งต้องการสังเกตการณ์ทำงานเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม และความต้องการประเมินผลงานร่วมกันทั้งครูและผู้เรียน ตามลำดับ

4. ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความต้องการเลือกชนิดของสื่อการสอนให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังต้องการเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลาย รวมทั้งต้องการมีทักษะการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายทันสมัยและเพียงพอ และต้องการประยุกต์สื่อใช้และเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมกับแหล่งเรียนรู้/ผู้เรียน ตามลำดับ

5. ด้านการครองตนของครู พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ใฝ่รู้ หมั่นศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอ การนำหลักธรรมในพระพุทธศาสนา เช่น ศีลห้า มาใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก

ที่สุด รองลงมาคือ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมและสนับสนุนองค์กรวิชาชีพครู นอกจากนี้ยังต้องการยืนยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงาน และต้องการรับฟังและเคารพในเหตุผลของผู้อื่น ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาตนเองของครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 พบว่าระดับความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีและด้านการครองตนของครู ซึ่งสอดคล้องกับ ปวีณา ลำเพย (2544: บทคัดย่อ) สิริธนา เมธธาธาธิป (2541: บทคัดย่อ) ปรีดา ศรีเศษมาตย์ (2542: 103) และอนงค์ แสงวงการ (2541: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า ความต้องการพัฒนาของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน จากความต้องการพัฒนาของครูที่อยู่ในระดับมากดังกล่าว อาจเป็นเพราะว่ากระแสการปฏิรูปการศึกษา ครูจึงมีความตื่นตัวในการพัฒนาตนเองมากขึ้นเพื่อปรับเปลี่ยนกรอบความคิดในการจัดการเรียนรู้ให้สนองต่อการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 22 รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2539 – 2550) ที่มุ่งให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และในรูปกระบวนการเรียนรู้จัดกิจกรรมในรูปแบบหลายด้าน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงอภิปรายผลการวิจัยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยโดยภาพรวม พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวิเคราะห์หลักสูตรและเป้าหมายการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเทศก์ บุขมมงคล (2544: บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความต้องการพัฒนาในระดับมากเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และ ประเสริฐ หมีทอง (2547: บทคัดย่อ) ที่วิจัยพบว่า การพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยวิธีการศึกษาดูงานทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากยิ่งขึ้น ครูต้องมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ การที่จะจัดการศึกษาให้บรรลุผลครูต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่ การประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี พ.ศ. 2544 ครูต้องพัฒนาตนเอง ต้องมีความรู้ ความสามารถที่หลากหลาย มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับหน้าที่ หัวใจการปฏิรูปคือ ครู บทบาทของครูเปลี่ยนไป ครูต้องเข้าไปชี้แนะ เป็นผู้กระตุ้น รวมทั้งจะต้องเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็ก แต่ละคน ซึ่งไม่เหมือนกันและเป็นไปตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถและพัฒนาตนเองได้ อรุณข โพนนกุล (2545: 42) ที่เสนอไว้ว่า ครูต้องเป็นผู้มีวินัยธรรมสูง รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักวิจัยและสรรหาความรู้ความชำนาญใหม่ ๆ สอดคล้องกับหน่วยการศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544: 1-4) ที่กล่าวว่า ครูควรพัฒนาตนเองให้สามารถสร้างผลงานทางวิชาการได้ และอารี วัฒนสิน (ม.ป.ป.) เสนอว่าครูต้องมีการพัฒนาต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความรู้ทางวิชาการที่ถูกต้องและชัดเจน ดังนั้นครูต้องตระหนักและมองเห็นความสำคัญในการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มี

ความรู้ความสามารถด้วยปัจจัยดังกล่าว จึงทำให้ครูโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการพัฒนายู่ในระดับมาก

2. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่า ครูมีความต้องการพัฒนายู่ในระดับมากที่สุดทั้งโดยรวมและรายข้อ เรื่องที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ การวางแผนในการสำรวจปัญหาของผู้เรียน การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนและการนำเครื่องมือไปพัฒนาผู้เรียน การนำเสนอวัตรกรรมมาประยุกต์ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับวีรพล ฉลาดแย้ม (2544: บทคัดย่อ) และลลิตา กองคำ (2541: บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากเช่นกัน อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่ยังไม่มี ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนแต่ยอมรับว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญของการวิจัยว่าเป็นกระบวนการที่ควบคู่ไปกับการเรียนรู้อยู่ ซึ่งในมาตรา 30 ระบุให้ครูผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่และยังใช้วิจัยเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาผู้สอน แม้ว่าครูบางคนเคยผ่านการอบรมกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมาบ้างแล้วก็ตาม แต่ยังไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนหรือนำผลการวิจัยไปใช้ได้จริง รวมทั้งขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลข้อมูล จึงทำให้มีผลงานในการวิจัยในชั้นเรียนน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวีรพล ฉลาดแย้ม (2544: บทคัดย่อ) และสกาวิรัตน์ ชุ่มเชย (2543: บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจและความช่วยเหลือจากหน่วยงาน ในการทำวิจัยจำเป็นต้องอาศัยจากเพื่อนร่วมงานและที่ปรึกษา

3. ด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยโดยภาพรวม พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนายู่ในระดับมากที่สุดทั้งโดยรวมและรายข้อ เรื่องที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือการประเมินพร้อมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินจากแฟ้มผลงานและการประเมินทั้งกระบวนการและผลสำเร็จของงานผสมผสานกัน การสังเกตการณ์ทำงานเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544: 15) ได้เสนอไว้ว่าการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนต้องกระทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและครูต้องพัฒนาตนเองในการรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับแนวคิดของสุวิทย์ มูลคำ (2540: 20) ที่เสนอว่า ครูจำเป็นต้องใช้เทคนิควิธีการวัดผลประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลายตามความเหมาะสมกับกิจกรรมและระดับของการศึกษา เพื่อนำผลมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 เน้นให้มีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง เพื่อพัฒนาความคิด พฤติกรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงในห้องเรียนได้ แนวคิดหลักตามหลักการประเมินได้เปลี่ยนไปจากการประเมินแบบเก่ามาเป็นการประเมินแนวใหม่ ผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตน มีความสามารถ ความถนัดและความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเรียนการสอนและการประเมินจึงไม่ยึดหลักเดียวกัน แต่ต้องสอดคล้องกันแต่ละบุคคลและแตกต่างกันไป การประเมินจึงมีหลากหลาย และต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องหาวิธีการประเมินที่หลากหลายรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับ พิเชฐ ดรุงคอโรจน์ (2545: ข) เสนอว่า ครูต้องดำเนินกิจกรรมการประเมินด้วยรูปแบบกัลยาณมิตร มีจิตใจช่วยเหลือเกื้อกูล การประเมินจึงต้องมีข้อมูลจากเพื่อน พ่อแม่ ผู้ปกครองตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิกกินส์และเฮร์แมน (Wiggins & Hermans, 1998)

อ้างในสมศักดิ์ ภูวภาดาวรรณ, 2540: 60) ว่า การประเมินผล เป็นการคาดหวังให้นักเรียนเสนอผลงาน ครูเป็นผู้ตัดสินการประเมิน นักเรียนได้ประเมินตนเอง มีเกณฑ์การประเมินที่เปิดเผยและโปร่งใส

4. ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ผลการวิจัยโดยภาพรวม พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนายู่ในระดับมาก เรื่องที่ต้องการพัฒนามากที่สุดได้แก่ การเลือกชนิดของสื่อการสอนให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และการเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีได้เหมาะสมกับการนำไปประกอบการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ อุดมศรี โพธิ์สุข (2542: บทคัดย่อ) และสายป่าน ทัพพา (2545: บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความต้องการใช้สื่อและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ในระดับมากเช่นกัน อาจเป็นเพราะผลจากการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 9 ทำให้มีการใช้สื่อและเทคโนโลยี เพื่อการจัดการศึกษามากขึ้น ส่งผลกระทบถึงครูที่ต้องพัฒนาให้สามารถนำสื่อและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2542: คำนำ) กล่าวว่า การพัฒนาเทคโนโลยีจะดำเนินให้ได้ผลจำเป็นต้องดำเนินควบคู่ไปกับการจัดการศึกษา ดังนั้นการใช้สื่อการสอนจะคุ้มค่าเมื่อผู้สอนนำไปใช้ได้อย่างถูกวิธี ครูต้องศึกษาถึงการใช้สื่อให้เหมาะสม และประยุกต์ใช้กับสภาพการเรียนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับกิดานันท์ มลิทอง (2540: 79) ที่แนะนำถึงการเลือกใช้สื่อการสอนว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องพิจารณาตัดสิน ผู้สอนต้องเข้าใจเนื้อหา และสภาพผู้เรียน จึงกำหนดวิธีการสอนที่เหมาะสม สำหรับความต้องการในการให้ความรู้ด้านเทคนิควิธีการผลิตสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม และทันสมัย และการมีทักษะใช้เครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยี อาจเป็นเพราะบทบาทของครูซึ่ง หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544: 4) เสนอไว้ว่าบทบาทหน้าที่ของครูตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวข้องกับสื่อการเรียนการสอนคือ ครูต้องดำเนินการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสื่อเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งโรงเรียนอนุบาลเคหะบางพลี (๑๐ปี สปข.) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 มีนโยบายที่ชัดเจนในการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้และพัฒนาในกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีโครงการพัฒนาฝึกอบรมครูในการใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องอย่างต่อเนื่อง มีการประกวดสื่อการเรียนการสอน ทำให้ครูตระหนักและมีความกระตือรือร้นที่ต้องการพัฒนาอยู่อย่างต่อเนื่อง

5. ด้านการครองตนของครู ผลการวิจัยโดยภาพรวมพบว่า ครูต้องการพัฒนายู่ในระดับมากในทุกสายข้อ เรื่องที่ต้องการพัฒนามากที่สุดได้แก่ การพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ใฝ่รู้ หมั่นศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอ การเข้าร่วมกิจกรรม และสนับสนุนองค์กรวิชาชีพครู การขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในวิชาชีพครู นอกจากนี้ยังต้องการพัฒนาตนในเรื่องการปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร สอนสนาม (2543: บทคัดย่อ) วิจัยพบว่า ครูมีพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมากเช่นกัน อาจเป็นเพราะคุณธรรม จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในปัจจุบัน การพัฒนาคนในภาวะสังคมที่มีการแข่งขัน จำเป็นต้องเน้นคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่ไปกับการศึกษา ประกอบกับสังคมไทยได้ให้ความหวังว่าคนที่ยึดอาชีพครูเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ ดังนั้นคุณลักษณะของครูจึงมีความจำเป็นและสำคัญ ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานแก่ครูอาวุโส มีความตอนหนึ่งว่า ครูที่แท้นั้น ต้องกระทำแต่ความดี คือ ขยัน พากเพียร อุตสาหะ อดทน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รวมทั้งรบรวมปัญญาให้เพิ่มพูนทั้งด้านวิทยาการและความฉลาดรอบรู้ใน

เหตุและผล (พงษ์ศักดิ์ ศรีสมทรง, 2537: 15 อ้างถึงในสำนักราชเลขาธิการ, 2528: 18) ดังนั้นครูจึงเป็นผู้ที่ทำหน้าที่โดยตรงในการเสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบครูสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครู (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2541: 1-3) ได้กำหนดให้ครูต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ทั้งกาย วาจา และใจ นโยบายปฏิรูปการศึกษาเน้นการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นผู้มีคุณธรรม สามารถจัดการศึกษาอบรมให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการและคุรุสภาได้จัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาครูเพื่อให้เข้าสู่ระบบคุณภาพเป็นครูปฏิบัติการ ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและค่าตอบแทนเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ ดังนั้นครูจึงควรได้รับการฝึกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาตนเอง พัฒนางานและพัฒนาสังคมและร่วมมือกันพัฒนาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ สอดคล้องกับชำนาญ อริยะกุล (2540: 24-25) ที่แนะนำว่าบทบาทของครูในปัจจุบันและอนาคตคือ เป็นผู้นำทางปัญญาที่จะนำศิษย์ไปสู่ทางสว่างในการดำเนินชีวิต ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ครูมีความต้องการพัฒนามาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนเพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการดำเนินการพัฒนาครูต่อไป
2. ควรให้ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาของโรงเรียนและมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง
3. ควรจัดทำเป็นเอกสารการวิจัยฉบับย่อ เพื่อเผยแพร่ให้แก่โรงเรียนอื่นๆ สำหรับนำไปใช้ในการประเมินหรือการวัดในโรงเรียนของตน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *แนวปฏิบัติของครูในสถานศึกษาเอกชน เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา .
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *ปัญหาและความต้องการการพัฒนาบุคลากรในสำนักงานการ ประถมศึกษาอำเภอ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม*. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จักพรรดิ วัฒนา. (2544). บทบาทของครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. *วิทยาสาร*. 99 (5): 7 – 9.
- ชำนาญ อริยะกุล. (2540). *การใช้สื่อการเรียนการสอนของครูอาจารย์โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม*. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ดิเรก พรสีมา. (2542). การพัฒนาวิชาชีพครู: สภาพปัจจุบันและปัญหาวิชาชีพครูในประเทศไทย. วารสารวิชาการ. 2 (4): 9-14.
- บุญเทศก์ บุขมมงคล. (2544). ความต้องการของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนหนองแคน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคงหลวง จังหวัดมุกดาหาร. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต การบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม .
- ประเสริฐ หมีทอง. (2547). การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านนา จั่ว อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม .
- ปรีดา ศรีเศษมาตย์. (2542). การศึกษาเพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. ปรินญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการ บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- ปวีณา ลำพาย. (2544). ความต้องการของครูในการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- พงษ์ศักดิ์ ศรีสมทรง. (2537).การศึกษาคุณลักษณะของครู อาจารย์ตามแนวทางของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นครศรีธรรมราช. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- พิเชฐ ดรคงเวโรจน์. (2545). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- ลัสดา กองคำ. (2541). การศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม .
- วีรพล ฉลาดแย้ม. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด หนองบัวลำภู. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- วีรพล ฉลาดแย้ม. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด หนองบัวลำภู. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- สกาวัฒน์ ชุ่มเชย. (2543). การนำเสนอรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาครูประถมศึกษาโดยใช้ โรงเรียนเป็นฐาน. ปรินญาการครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- สมพร สอนสนาม. (2543). การศึกษาพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2543). รายงานการวิจัยเอกสารใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ : วีทีซี คอมมิวนิ เคชั่น .

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). รายงานการประชุมสัมมนาเพื่อพิจารณารายงานการวิจัยเรื่องนโยบายการผลิตและการพัฒนาครู. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- สิริณา เมธธาธิป. (2545) .ความต้องการพัฒนาบุคลากรครูในโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- สุรพล ด้วยตั้งใจ.(ม.ป.ป.). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544 . กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ดีการพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2543). เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ. (พิมพ์ครั้งที่2) . กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์ .
- อรนุช โพนกุล. (2545). ครูกับหน้าที่และบทบาทใหม่ที่เปลี่ยนไป. วารสารวิชาการ. 5 (3): 50-53.
- อรอนงค์ แสงการ. (2541). การศึกษามหาปัญหาและความต้องการที่มีผลต่อแนวทางการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดขอนแก่น. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- อุดมศรี โพธิ์สุข. (2542). สภาพและความต้องการในการใช้สื่อการสอนและเทคโนโลยีการศึกษาของครูอาจารย์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Wiggins. (1998). Utilization of authentic assessment in Georgia. s elementary school Dissertation Abstracts Internacts Interntional. 59 (4): 1030-a.